

lov nr. 78 af 13. marts 1969, lov nr. 243 af 4. juni 1969 og lov nr. 229 af 27. maj 1970 (Folketingstidende 1969-70, spalte 2415, 3171, 5579 og 5803; tillæg A, spalte 1999; tillæg C, spalte 561).

Ved nærværende lovforslag åbnes der adgang til, at de afgørelser, som revalideringsnævnet træffer, kan indbringes for den sociale ankestyrelse, jfr. det samtidig fremsatte forslag til lov om den sociale ankestyrelse.

Lovforslaget blev fremsat for folketinget i folketingsåret 1971-72, 2. samling (Folketingstidende spalte 3005 og 3591; tillæg A, spalte 2395). Forslaget genfremsattes uændret, bortset fra at der er indsat et nyt pkt. i forslagens § 2, stk. 2.

Efter revalideringslovens §§ 3, 4, 6 og 8 er spørgsmålet om, hvorvidt der i en række situationer kan ydes hjælp til erhvervshæmmede eller invaliderede, principielt henlagt til revalideringsnævnet til afgørelse i 1. instans. De nævnte bestemmelser giver imidlertid socialministeren hjemmel til at bemyndige de sociale udvalg, revalideringscentre og/eller behandlingsinstitutioner m. v. til at træffe disse afgørelser, som i så fald kan indankes for revalideringsnævnet. Bestemmelser om sådan bemyndigelse er fastsat i socialministeriets cirkulære nr. 81 af 22. maj 1967 vedrørende lov om revalidering.

Hvad enten revalideringsnævnets afgørelser træffes i 1. instans eller i klagesager, er nævnets afgørelser endelige, jfr. lovens § 17, stk. 3.

Som anført i bemærkningerne i forslaget til lov om den sociale ankestyrelse, er regeringen — på linie med forslagene i socialreformkommissionens 1. betænkning — af den opfattelse, at der på længere sigt bør opbygges et fælles socialt ankesystem med regionale ankeinstanser og én samlet central ankeinstans. Når en sådan ordning etableres, vil revalideringsnævnets opgaver som ankeinstans antagelig overgå til de regionale ankeinstanser. Ved den revision af den sociale lovgivning, som er forudsat i § 30, stk. 1, i lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, må det antages, at også revalideringsnævnets nuværende virksomhed, for så vidt angår 1. instansafgørelser, vil overgå til regionale eller primærkommunale organer.

På baggrund heraf og af hensyn til den helhedsvurdering af de sociale sager, som etableringen af ankestyrelsen bl. a. tilsigter at tilgodese, jfr. bemærkningerne til forslaget til lov om den sociale ankestyrelse, findes det hensigtsmæssigt, at sagerne inden for revalideringsnævnets sagsområde allerede nu skal kunne indbringes for ankestyrelsen.

I lovens § 6, stk. 2, 2. pkt., § 7, stk. 6, og § 8,

stk. 4, 2. pkt., er det bestemt, at reglerne i forsorgslovens § 16 finder anvendelse på klager over de afgørelser, som det sociale udvalg træffer efter de nævnte paragraffer.

De ændrede klagerregler, som foreslås i det samtidig forelagte forslag til lov om ændring af lov om offentlig forærg, vil umiddelbart finde anvendelse på det sociale udvalgs afgørelser efter de nævnte 3 paragraffer i revalideringsloven.

I et bilag til lovforslaget er de gældende bestemmelser og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1-5.

Det findes hensigtsmæssigt, at lovens klagerregler samles i én paragraf, jfr. nr. 6.

Til nr. 6.

Der findes ikke nu i loven nogen frist, inden hvilken klage over afgørelser, som træffes af lokale myndigheder efter bemyndigelsesbestemmelserne i §§ 3, 4, 6 og 8, skal være indbragt for revalideringsnævnet. For at sikre, at klager af denne art bringes frem til afgørelse så tidligt som muligt, foreslås der i *stk. 1* fastsat en klagefrist på 4 uger.

Forslagene i *stk. 2 og 3* om en frist på 4 uger for indbringelse af klage til ankestyrelsen, henholdsvis ankestyrelsens adgang til i særlige tilfælde at se bort fra overskridelse af klagefristen, svarer til, hvad der foreslås i de øvrige lovforslag, som fremsættes samtidig hermed som konsekvens af forslaget til lov om den sociale ankestyrelse. Det findes praktisk, at også revalideringsnævnet under tilsvarende forhold kan bortse fra overskridelse af klagefristen.

Til § 2.

Som nævnt har der i de gældende bestemmelser ikke hidtil været fastsat frister for klage over lokale myndigheders afgørelser til revalideringsnævnet. Da det ikke kan anses for rimeligt at opretholde en teoretisk uendelig klagefrist for afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden, foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at sådanne afgørelser kan påklages til revalideringsnævnet i indtil 4 uger, efter at loven er trådt i kraft. Dog foreslås, at revalideringsnævnet også i disse tilfælde kan se bort fra klagefristen.

Forslaget i § 2 indebærer iøvrigt, at afgørelser, som revalideringsnævnet har truffet før lovens ikrafttræden, ikke kan indbringes for ankestyrelsen.